

Gang, og som, ved at sammenligne den Tids Forhold med Nutidens, nærmest maa betragtes som en Realskole, beregnet paa Møen, og de ere derfra, uden bestemt Foranstaltning og uden nogen Berettigelse, gaaede ind under Stege Byes almindelige communale Skolevæsen, for hvis Bedste de nu anvendes, og jeg troer altsaa, at det maa benægtes, at Stege Commune med nogen tilstrækkelig Retgrund besidder denne Indtægt. Der er ikke noget Document, hvorved den paa nogen Maade, som ved Fundats eller kongelig Gave, er tilstaaet Stege Commune. Stege Commune som saadan kan ikke efterwise naar og hvorledes den er kommen i Besiddelse af disse Degnepenstoner. De vare henlagte til Institutet i Stege, og ere derved umærkelig gaaede over i Stege Byes Indtægter, og derfor troer jeg ikke der kan være nogen Tvivl om Berettigelsen til at lade denne Afgift bortfalde; thi derom er Spørgsmaalet. Der er Spørgsmaal om der skulde være nogen Retgrund og nogen Nødvendighed for at lade denne Beskættelse af Skolekaldene paa Møen vedblive, fordi Indtægterne vare blevne en Eiendom for Stege Commune, og det er det, jeg ikke kan indsee. Naar nu dette ikke er saa, saa troer jeg kun der kan være Spørgsmaal om en billig Fremgangsmaade ved Ophøret af disse Indtægter for Stege, en saadan Billighed, at ikke Communen kommer i Forlegenhed ved et pludseligt Afavn af Indtægter, og det er hertil der sigtes baade ved Lovens oprindelige Forslag, at de successtve skulde ophøre i 5 Aar, og ved den Form, som Lovudkastet i det andet Thing har faaet, at de skulde successtve bortfalde, men at i disse 5 Aar, i hvilke Indtægten successtvt aftager, Indtægten skulde ydes Stege Com-

mune af Statskassen, saaledes at Skolelærerne paa Møen strax kom i Besiddelse af det dem tiltænkte Gode. Jeg skal blot tilføie, at just paa Møen ere disse Degnepenstoner sammenlignelsesviis ikke ringe, da det, saavidt jeg hufter, er Noget over 40 Tønder Sæd, der hvile paa de ikke mange Skolelærere, som findes der.

Det var disse Bemærkninger, jeg troede det passende at fremsætte med Hensyn til hvad der under den foregaaende Forhandling var fremkommet. Med Hensyn til hvad der idag er yttret af et andet Medlem af Thinget, saa troer jeg ikke, der er nogen Grund til at træffe enten nogen Foranstaltning eller ogsaa blot gjøre en Navnesforandring ved Loven med Hensyn til de saa mulig tiloversblevne gamle Degne, der have de samlede Degnekald, men alligevel have alle de samme Forretninger, som Skolelærerne, enten de udføre dem selv eller ved Andre. Endnu mindre vil det være fornødent eller passende her at gaae ind paa Dphvsninger om, hvor de Indtægter ere blevne af, som ere indkomne ved Salg af Degnejorder og Degneboliger; thi der gives meget tydelige og klare Bestemmelser om, hvorledes der skal forholdes med de Summer, der indkomne ved Salg af Degnekaldenes Jorder, og jeg veed ikke, at der foreligger nogen Grund til at tvivle om, at disse Lovbestemmelser ere overholdte og bragte i Dpffylldelse. Det maatte da være en speciel Klage over en mislig Fremfærd i enkelte Tilfælde, der kunde foranledige Dphvsninger; thi ellers maatte Dphvsningen bestaae i en Henviisning til Skoleanordningen af 1814, hvori det er fastsat, hvorledes dermed skal fremgaaes.